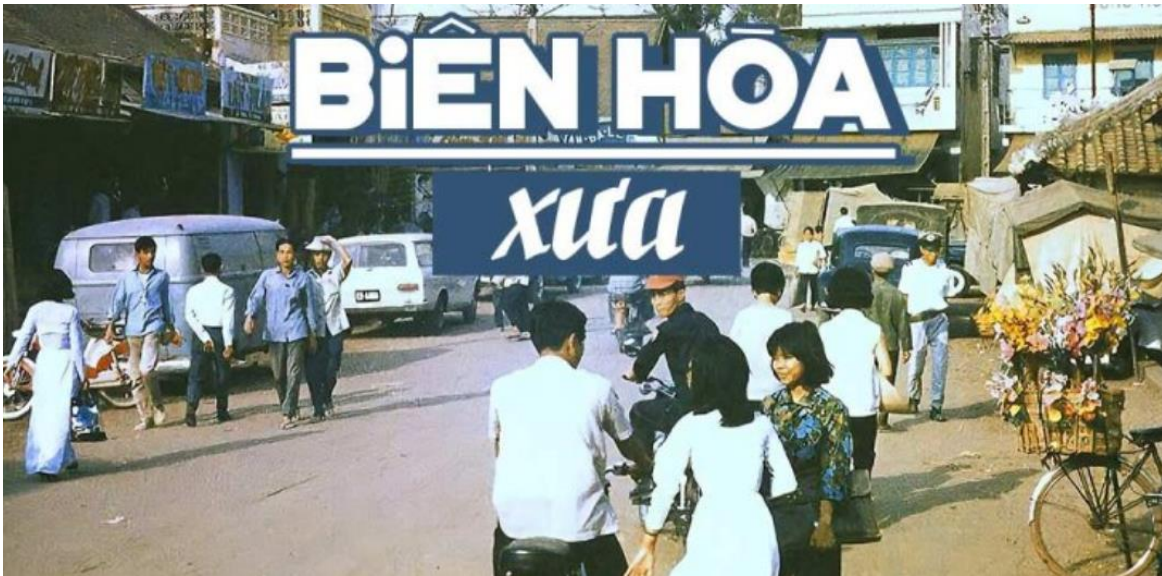

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Hội Ký Những Người Con Trai Biên-Hoà-Phần 7** của đồng hương **Trương V. Mạnh** đóng góp trên diễn đàn Hội. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

HỘI KÝ NHỮNG NGƯỜI CON TRAI BIÊN-HOÀ Phần 7

Gia đình bị đánh tư sản

Một đêm tháng 9 mình thấy nhiều xe truck thả bộ đội xuống đường trước nhà lâu mới. Rồi họ gõ cửa nhà. Tôi thấy có vài

người vào nhà và tự xưng “đánh tư sản mại bản”. Họ hỏi tôi là ai? Tôi đáp tôi tên là Mạnh. Tôi đoán họ có thể làm khó cha mẹ, nên nói với họ tất cả công việc buôn bán gia đình do tôi đảm trách, cha mẹ không biết gì hết. Sau đó, họ đưa tôi vào trường Khiết Tâm. Rồi từng tự mình thấy bà tiều Hữu Phát nhốt cùng phòng. Sáng lại thấy ba, Trung, cô Sáu lúc này đang sanh Khan bị giữ tại gia cùng má và các cô khác.

Thăm vấn

Mỗi đêm một công an mời tôi đi làm việc. Anh này lúc nào cũng có cây súng lục bỏ trên bàn trong khi thăm vấn. Lời đe dọa có lúc làm tôi muốn tự tử. Có đêm phát lạnh, tôi phải xin nửa cái mền của bà Tiều đắp. Sau cùng, tôi nghĩ phải khai chỗ gửi vàng 160 lượng: thiếu Tư giữ 40 lượng, bà già vợ, bà Rạng, v.v. Số vàng này tôi mua để trả thuế khi tranh cãi thuế thua. Nhưng được ông Hân chấp nhận 6% thương vụ, tôi đủ tiền trả thuế, vì ông Hân tái ân giảm 35% do mình xin. Như vậy số vàng này tôi dư.

Trong khi kiểm kê, họ thu hết vàng do tôi khai, của riêng của má và cô Sáu. Nhưng về sau họ trả lại lại gần hết. Rất may, người giữ tài sản của gia đình tôi, họ lấy một miếng nhỏ của mỗi lượng và hột xoàn của cô Sáu và trả chiếc hột xoàn của má. Nhờ chiếc nhẫn của má mà sau này cô Mười đổi được 20 lượng cộng với số vàng còn lại đóng cho cô Mai chủ tàu để đi tỵ nạn

Đêm đấu tố

Một đêm họ họp và đưa ra một bảng văn viết sẵn tôi tích trừ đầu cơ bột ngọt. Họ giàn cảnh quay phim, đem những thùng bột ngọt vào hong cầu thang nhà lầu mới. Họ bắt tôi ký tên vào bản án có sự chứng kiến một nhóm người gọi là **Tòa Án Nhân Dân.**

Tôi không thừa nhận và không chịu ký, nhưng rồi tôi ký và nói: **Tôi ký nhận cái chết, để cho các chú làm được việc cho Đảng.** Sau khi về phòng, tôi chỉ muốn tự tử cho rồi. Về sau, họ nhốt tôi và ba tôi cùng vài chủ nhân tạp hoá khác vào trại **B5 Tam-Hiệp.**

Nơi này, mỗi phòng chứa khoảng 200 tù nhân. Tôi vừa vào cửa gặp Bảy con dì Sáu, còn ba tôi thì họ nhốt phòng kế bên. **Bảy nói tao tưởng mày chạy thoát rồi.** Nhờ Bảy cho tôi và ba tôi thức ăn của vợ nó tiếp tế. Bảy rất tốt cái gì cũng đưa qua cho ba tôi ăn. Chỉ trong thời gian ngắn bị nhốt, tôi bị ghẻ ngứa đầy mình. Nhiều chỗ ghẻ mủ phải dùng vòi nước lạnh rửa cho khô, không có thuốc trị. Thức ăn, mỗi lần chỉ một chén bobo nhỏ, tuần lễ một miếng thịt nhỏ do Bảy làm tổ trưởng phân phối. **Thấy bấp cải và mỡ thềm lấm!** Sau 3 tháng trước khi thả, họ hỏi tôi khi về làm gì? Họ đã biết tôi lúc nào cũng có kế hoạch, nên một cán bộ cao cấp nói: “Cháu cứ tiếp tục làm theo dự tính”. Một ông nói: **Cháu là người anh hùng.**

Khi vừa ra tù, mình làm một tiệc đãi trên sân thượng để hàn gắn dân tộc tư sản và cộng sản. Họ ăn nhậu rất vui, nhưng phía dưới người dân nói: “Mới bắt người ta rồi bây giờ ăn nhậu lung tung!”.